

men ogsaa til Bal og Beværtning o. s. v., fandt man Anledning til at indskærpe de tekniske Skoler, der vare byggede med Stats-tilskud, at de ikke uden at indhente Ministeriets Tilladelse maatte overlade Lokalerne til andet Brug end selve Skolens, og derfor tilskrev Ministeriet under 7. Marts 1910 Inspektøren for de tekniske Skoler, at man paa givne Foranledning skulde anmode ham om at henlede de tekniske Provins-skolers Opmærksomhed paa, at Skolerne ikke maatte anvendes til andet end det, der vedrørte selve den tekniske Skole, uden i hvert enkelt Tilfælde at indhente Ministeriets Tilladelse. Det ærede Medlem sagde, at det havde generet de tekniske Skoler f. Eks. den i Skanderborg. Jeg var ikke klar over, om man derfra havde bedt om Tilladelse til at afholde Handelsskolekursus, som jeg forstod, det var, og faaet Afslag, eller om man ikke havde bedt om Tilladelse. Der vil sikkert ikke blive svaret Nej, naar man spørger om det, men man kan ikke give en almindelig Tilladelse til at benytte Skolerne til hvad som helst. I øvrigt ved jeg ikke, hvad der er sket forud for Skrivelsen af 7. Marts 1910, da det ligger forud for min Tid.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) har spurgt, hvornaar Likvidationsafdelingen i Bondestandens Sparekasse var færdig. Der er et Medlem her i Tinget, der er Medlem af Likvidationsafdelingen. Han vil antagelig gøre nærmere Rede for Forholdet. Jeg kan indskrænke mig til at sige, at der er desværre nogle Processer, og saa længe de ikke ere afsluttede, vil man ikke kunne blive færdig. Man har ogsaa i en Del Tilfælde — med Rette, mener jeg, — givet Hensand, idet man har tilladt nogle Garantier at afdrage deres Garantibeløb gennem nogle Aar for ikke at volde dem for store Vanskeligheder lige straks. Det tager ogsaa Tid. Efter hvad der er oplyst for mig, har Likvidationsafdelingen imidlertid allerede en meget større Sum, end man egentlig kunde vente, en Sum paa over 3 Mill. Kr., indbetalt. De kunne jo ikke indbetales til selve Sparerne, saa længe man ikke er færdig. Der kunde maaske foretages en à conto-Indbetaling, det skal jeg ikke komme ind paa, men de paagældende lide intet Tab; thi selvfølgelig ligge de 3 Millioner ikke i et Pengeskab, men ere anbragte til Forrentning, saa at de vedkommende tilsidst faa Renten af det Beløb, som indtil videre staa hos Likvidationsafdelingen, men siden bliver overført til Sparerne.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (J. Andersen) fremdrog et

Spørgsmaal vedrørende Ulykkesforsikringen for Fiskere og nævnedet et bestemt Forhold vedrørende en Fisker, Baadsmand. Denne Sag har været til Ministeriets Afgørelse, og Ministeriet har sluttet sig til Arbejderforsikringsraadets Afgørelse. Det fremgaar af Sagen, at det Spørgsmaalet har drejet sig om, er, hvorvidt den paagældende Beskadigelse er saa stor, at den maa nedsette Arbejdsevnen hos vedkommende. Da det ærede Medlem selv i sin Tid har indsendt Sagen og ogsaa har faaet Svaret, ved han meget godt, hvorledes Sagen ligger, og det siger sig selv, at Ministeriet har intet som helst Middel til at afgøre, om de respektive Lægers — saavel Raadets Læge som den behandlende Læge, — Skøn over, hvor megen Men Manden har af Ulykkestilfældet, er rigtigt. Der bliver klaget til Ministeriet i mange Tilfælde, og Ministeriet har ikke andet at gøre end at spørge om, hvorvidt den paagældende virkelig er kommen til Skade, om det er et Ulykkestilfælde eller ikke, og om den paagældende tilskadekomne hører ind under Loven eller ikke. Men dette om Lægernes Afgørelse af, hvorvidt den paagældende Beskadigelse medfører en saa stor Nedsættelse af Arbejdsevnen, at det kommer over de 5 pCt. eller 10 pCt., hvor Grænsen nu er, kan Ministeriet ikke blande sig i og bør efter min Mening heller ikke blande sig i. Det er en rent lægelig Afgørelse, her er Tale om. Der er ingen Strid om, hvorvidt vedkommende hører ind under Loven, men kun om det rent lægelige Skøn.

Saa nævnedet det ærede Medlem Spørgsmaalet om Kreditforeningernes Vurderingsmænd, at de hjælpe de paagældende Laansøgere til Rette. Jeg var paa det Tidspunkt oppe i Landstinget og hørte ikke Udtalelserne, men jeg forstaa, at det ærede Medlem sigter til og maaske ogsaa nævnedet en Sag, Ministeriet har haft fra en Sagfører Rieper i Sæby. Jeg gør opmærksom paa, at denne Sag i Virkeligheden kun drejer sig om, hvorvidt Ministeriet skulde skaffe ham Oplysninger fra Udlandet eller ikke, og det have vi ikke fundet Anledning til, den vedrører ikke Spørgsmaalet om, hvordan Forholdene ere her i Landet. Men jeg maa tilstaa, at jeg ikke kan se, hvorfor Ministeriet skulde forbyde Kreditforeningernes Vurderingsmænd eller Repræsentanter, hvem det nu er, at hjælpe Laansøgerne til Rette. Vi have ingen som helst Interesse i at forbyde Vurderingsmændene dette, og vi have, som sagt, ikke fundet Anledning til at undersøge, hvordan Sagen er ordnet i Udlandet. Det have vi svaret